

Skatteministeriet
Den

J.nr. 2005-418-0165

S 1818

Til

Folketingets Lovsekretariat

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål S 1818 (2004-05, 1.samling) indleveret af Morten Homann (SF).

Kristian Jensen

/Lise Bo Nielsen

Spørgsmål:

”Vil ministeren oplyse, hvor meget staten ville have sparet i godtgørelse for overskydende skat ved årsopgørelserne i november 2004 for selskabsskat m.v. for indkomståret 2003, hvis den stramning, der blev vedtaget ved lov nr. 466 af 9. juni 2004 om ændring af selskabsskatteoven (justeringerne af satserne for acontoskatteordningen), var blevet fremsat og vedtaget i så god tid, at de vedtagne regler også var gældende for indkomståret 2003 ?”

Svar:

De samlede økonomiske konsekvenser for staten af at gennemføre lov nr. 466 med virkning allerede for indkomståret 2003 skønnes til en indtægt på 20 mio. kr. Udgifterne til godtgørelse ville isoleret set falde med 225 mio. kr., men dette udlignes i det store og hele af, at statens indtægter af restskattetillægget mv. falder tilsvarende.

Det har altså ikke kostet staten beløb af betydning at lov nr. 466 først fik virkning for indkomståret 2004, jf. det nedenstående.

Med lov nr. 446 af 9. juni 2004 gennemførtes med virkning fra og med indkomståret 2004 en bedre balance i acontoskatteordningen mellem forrentningen af overskydende skat og restskat for selskaberne.

I praksis blev merprovenuet fra en nedsættelse af godtgørelsessatsen anvendt til en nedsættelse af restskattetillægget således, at der opnåedes nogenlunde provenuneutralitet med udgangspunkt i de skøn for selskabernes restskat og overskydende skat, der forelå ved fremsættelsen af L 234 (Justering af satserne i acontoskatteordningen), fremsat 21. april 2004.

Min forgænger var under et betydeligt pres fra oppositionen for at gribe ind allerede i løbet af 2003, fordi selskaberne i marts 2003 indbetalte mere i acontoskat end forventet. Efter hans opfattelse forelå der dog først indicier for, at en justering var nødvendig, i løbet af foråret 2004.

Og da blev reglerne lavet om med fuld virkning fra og med indkomståret 2004.

Spørgeren anfører i begrundelsen for S 1818, at de nye regler ”i princippet” først er gældende fra indkomståret 2005.

Det er ikke rigtigt.

De nye regler havde som allerede nævnt fuld virkning fra og med indkomståret 2004, og såvel godtgørelsessats (2,2 pct.) som restskattetillæg (5,7 pct.) for indkomståret 2004 blev fastsat i overensstemmelse med markedsrenten på nøjagtig samme måde som hvis reglerne var blevet gennemført f.eks. i slutningen af 2003.

Så kan det vist ikke siges tydeligere.

Spørgerens ønske er, at de nye regler var blevet gennemført i løbet af 2003 efter konstateringen af de store indbetalinger til marts 2003 og med virkning for indkomståret 2003.

Hvad var der så sket ?

Satserne for godtgørelse og tillæg for indkomståret 2003 var blevet de samme som for 2004, dvs. 2,2 pct. og 5,7 pct. Det skyldes, at niveauet for obligationsrenten, der anvendes ved fastlæggelsen af satserne, var det samme på de to fastlæggelsestidspunkter (medio december 2002 hhv. 2003).

Ved den gældende sats på 4,2 pct. var statens udgifter til godtgørelse ca. 470 mio. kr. Ved 2,2 pct. ville de have været ca. 245 mio. kr., altså en besparelse for staten på ca. 225 mio. kr.

Ved den gældende sats på 10 pct. for restskattetillægget var indtægterne ca. 430 mio. kr. De havde ved 5,7 pct. været 245 mio. kr., altså en indtægtsfald på 185 mio. kr.

Alt i alt ville der være et merprovenu til staten vedrørende indkomståret 2003 på 40 mio. kr.

I 2004 ville der til gengæld være et provenutab på ca. 20 mio. kr. som følge af, at en særlig overgangsregel for fastlæggelse af tillæggene til frivillige betalinger til marts og november nu ville gælde i 2003 i stedet for i 2004. Den omtales nærmere i L 234's afsnit om omlægningens provenumæssige konsekvenser, hvortil jeg skal henvise.

Samlet set ville staten derfor have vundet ca. 20 mio. kr. ved at gennemføre de nye regler med virkning for indkomståret 2003 – svarende til 0,05 pct. af selskabernes samlede indkomstskat for 2003 på ca. 39,6 mia. kr.

Ved fremsættelsen af L 234 var det lagt til grund, at selskaberne alt i alt havde indbetalt knap 8 mia. kr. mere i acontoskat end deres endelige skat for indkomståret 2003.

Det faktiske beløb opgjort ved udgangen af 2004 blev 7 mia.. Det gik altså ikke helt så galt som forventet, men de overskydende skatter i indkomståret 2003 var meget store, og det er naturligvis uhensigtsmæssigt.

Og derfor glæder jeg mig over, at de nye regler nu er gennemført – også selv om det først er med virkning fra og med 2004.